

Nr 40.*Utlåtande i anledning av fullmäktiges i riksbanken framställning
angående sjukpension åt förre förste kammarskrivaren
vid riksbankens huvudkontor K. I. H. Dahl.*

I skrivelse till bankoutskottet den 14 oktober 1954 har *fullmäktige i riksbanken* hemställt, att utskottet måtte föreslå riksdagen medgiva, att fullmäktige tillerkänner förre förste kammarskrivaren vid riksbankens huvudkontor Karl Ivar Harry Dahl sjukpension enligt härför gällande bestämmelser, att utgå från och med den 1 april 1954.

Bankofullmäktige har i ärendet bl. a. anfört följande.

I skrivelse den 25 februari 1954 anhöll Dahl, som är född den 3 maj 1903 och anställdes i riksbankens tjänst den 10 april 1928, om avsked fr. o. m. den 1 mars 1954. Genom beslut den 4 mars biföllo fullmäktige Dahls avskedsansökan, räknat fr. o. m. den 1 april 1954, därvid till protokollet antecknades, att Dahl ägde rätt att i sinom tid erhålla tjänstelivränta enligt bestämmelserna i 1947 års tjänstepensionsreglemente för riksdagens verk.

I skrivelse den 14 mars 1954 anhöll Dahl om att få återtaga sin avskedsansökan. Den 25 i samma månad beslöto fullmäktige att sistnämnda framställning icke skulle föranleda ändring i fullmäktiges tidigare beslut att bevilja honom avsked.

I skrivelse den 22 april 1954 hemställde Dahl — under hänvisning till tre företedda läkarintyg utvisande att han varit oförmögen till tjänstgöring under tiden 25 februari—30 april 1954 — att bli återanställd i riksbanken samt att frågan om fortsatt sjukledighet därefter skulle upptagas till prövning. Av ett av intygen, utfärdat av vederbörande verksläkare, framgick att Dahl sedan flera år lidit av psykisk depression med sömnlöshet m. m. och att Dahl för den skull torde bli oförmögen till tjänstgöring under avsevärd tid framåt, möjligen till årets utgång.

Till ytterligare stöd för sin sistnämnda ansökan har Dahl sedermera åberopat ett av överläkaren Harald Rabe den 19 maj 1954 utfärdat intyg. Dr Rabe säger sig däri ha kommit till den bestämda uppfattningen, att Dahl, då han anhöll om avsked ur riksbankens tjänst, handlat under inflytande av psykiskt depressionstillstånd med sömnlöshet och att avskedstagandet sålunda skett under inflytande av sjukdom, som hindrat Dahl att klart överblicka konsekvenserna av denna handling. Dr Rabe intygade vidare, att Dahl då på grund av psykisk sjukdom var oförmögen till tjänstgöring och att det vore sannolikt att denna oförmåga vore bestående.

I intyg påföljande dag meddelade verksläkaren, att han delade dr Rabes uppfattning att Dahls avskedsansökan influerats av bristande omdömesförmåga på grund av psykisk sjukdom. Verksläkaren kompletterade därefter genom intyg den 3 juni 1954 sitt uttalande med att han med hänsyn till sin erfarenhet av Dahls hälsotillstånd under de sista sju åren ansåge Dahl oförmögen att för framtiden på ett tillfredsställande sätt kunna sköta en tjänst i riksbanken eller annat av riksdagens verk.

Under hänvisning till vad sålunda förekommit hemställde riksbankens direktion i skrivelse till medicinalstyrelsen den 29 juni 1954 om yttrande angående *dels* huruvida det genom de av Dahl företedda läkarintygen kunde anses styrkt att Dahl vid ingivande av sin avskedsansökan befunnit sig i sådant sinnestillstånd att denna hans åtgärd icke kunde tillmätas rättslig verkan, *dels ock* huruvida fullgoda skäl kunde anses föreligga för sjukpensionering.

Med anledning härav meddelade medicinalstyrelsen å dess rättspsykiatriska nämnds vägnar i skrivelse den 27 juli 1954 att det syntes sannolikt, att Dahl när han avfattade sin avskedsansökan handlat under inflytande av psykisk depression. Det kunde emellertid icke anses styrkt att han för framtiden vore oförmögen att på ett tillfredsställande sätt sköta sin tjänst eller annan befattning, till vilken han kunde vara pliktig att låta förflytta sig.

Dahl har därefter i skrivelse den 28 september 1954 anhållit att komma i åtnjutande av sjukpension räknat fr. o. m. den 1 april 1954.

Fullmäktige — som finna det uteslutet att återanställa Dahl — ha med hänsyn till medicinalstyrelsens uttalande icke ansett sig äga befogenhet att bifalla hans framställning om sjukpension, oaktat han kunnat åberopa intyg av verksläkaren som i och för sig fyller de formella kraven i detta hänseende. Föreliggande omständigheter synas emellertid motivera att fullmäktige tillerkännas dylik befogenhet genom särskilt beslut av riksdagen.

Utskottet. Med biträdande av fullmäktiges i riksbanken förslag hemställer utskottet,

att riksdagen, i anledning av fullmäktiges förevarande framställning, må medgiva att förre förste kammarskrivaren vid riksbankens huvudkontor Karl Ivar Harry Dahl tillerkännes sjukpension enligt härför gällande bestämmelser, att utgå från och med den 1 april 1954.

Stockholm den 23 november 1954.

På bankoutskottets vägnar:

FRANS SEVERIN.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Ewerlöf, Sundvik, Fahlander, Boo, Wehtje, Kronstrand, Eliasson och Strandler;

från andra kammaren: herrar Severin i Stockholm, Dickson, Persson i Norrby, Johansson i Kalmar, Malmborg i Stockholm, Löfgren, Mellqvist och Nelander.